

Thomas Gold

"In choosing a hypothesis there is no virtue in being timid. I clearly would have been burned at the stake in another age." -

Thomas Gold

1 Životopis

Thomas Gold se narodil 22. května 1922 ve Vídni do velmi vlivné rodiny. Jeho otec Dr. Max Gold byl právník a generální ředitel ÖAMG, velké průmyslové těžařské a kovozpracující společnosti. Jeho matka Josefina Martin byla dětská herečka. Thomas nebyl jejich jediné dítě, měli i starší dceru Elizabeth.

Jako malý ve škole nijak nevynikal, dokud nepoznal elementární geometrii. Ta ho kompletně zaujala a udělala z něj vzorného žáka. Thomas studoval na internátní škole Lyceum Alpinum Zuoz ve Švýcarsku. Díky své silné vůli a dřině se z něj stal jeden z nejlepších žáků v ročníku. Roku 1938 tuto školu vystudoval a kvůli německé invazi do Rakouska uprchl s rodinou do Velké Británie. Tam nastoupil na Trinity College v Cambridge, kde studoval mechaniku.

Během světové války byl z důvodu, že je Rakušan, poslán do internačního tábora, kde strávil 15 měsíců a potkal se zde se svým budoucím kolegou a dobrým přítelem Hermannem Bondim. Po návratu z internačního tábora nastoupil zpět na vysokou školu, ale zanechal mechaniky a přestoupil na studium fyziky. Po vystudování se chvíli živil jako pomocný dělník a dřevorubec.

Roku 1942 se přidal k H. Bondimu a F. Hoylovi, se kterými zkoumal radarovou technologii. Zde se ukázal jeho intelekt a brzy se stal vedoucím výzkumu. Během výzkumu se s Bondim a Hoylem velmi spřátelili a ve volných chvílích se zabývali různými vědeckými tématy. Nejvíce je zajímal vznik vesmíru. Roku 1948 Gold, Bondi a Hoyl vydali svůj společný výzkum na toto téma. Nazvali ho Teorie ustáleného stavu. Tato teorie uvažuje to, že vesmír je věčný a že se neustále rozpíná, díky tomu, že atomy vodíku jsou ve vesmíru tvořeny z ničeho. Ačkoliv tato teorie zní zvláště, její autoři věřili že je mnohem více realnější než Teorie velkého třesku.

Gold zkoumal radarovou technologii až do roku 1947. Poté se vrátil na Cambridge, kde pomohl sestavit největší magnetron v tehdejším světě. Chvilí potom se spojil se zoologem R. J. Pumphreyem, se kterým zkoumal rezonanci a její působení na lidské ucho. Jeho objevem bylo, že hlemýžď v uchu zesiluje zvuk generováním vibrací díky mechanismu pozitivní zpětné vazby. Tato je jeho teorie nebyla brána vážně ve vědeckých kruzích, dokud nebyla roku 1970 potvrzena.

V roce 1951 vydal Gold studii nazvanou Původ kosmického rádiového šumu pro vědeckou konferenci v Londýně. V té předpověděl existenci pul-

zujících zdrojů rádiových vln v kosmu, které ale zatím ještě nebyly pozorovány. Tyto zdroje, pojmenované pulzary, byli objeveny až roku 1968 Jocelyn Bell Burnellovou a Antonym Hewishem a byli mylně považováni za signály mimozemských civilizací. Teprve až v roce 1969 publikoval teorii (vycházel z jeho původní teorie z roku 1951), ve které tvrdil, že tyto pulzary jsou velmi rychle rotující neutronové hvězdy.

Gold v 50. letech spolupracoval s NASA. Pracoval jako konzultant a v roce 1955 přišel s teorií, že povrch měsíce bude prašný, a dal život termínu měsíční prach. Jenže vědci pracující na misi Apolla 11 tuto teorii přijmuli s posměchem a mylně se domnívali, že povrch měsíce bude kamenitý. Gold měl pravdu a ztratil veškerý respekt k geologům z NASA. Později se názorová propast mezi ním a NASA prohloubila ještě více. Gold totiž věřil, že by NASA měla preferovat lety do vesmíru bez lidské posádky, kvůli možnosti získání vědeckých dat bez riskování životů astronautů. Jenže tehdejší politika NASA zněla přesně naopak a Gold byl postupně zbaven svých pozic v odborných komisích a dotací na výzkum od NASA.

Roku 1959 studoval magnetická pole a jejich působení ve vesmíru. Během těchto studií pojmenoval oblast nad Ionosférou země, nazval ji Magnetosféra.

Gold během svého života získal spoustu akademických ocenění například v roce 1972 získal cenu J.F.Lewise od Americké fylozofické společnosti, roku 1979 získal cenu Alexandra von Humboldta a v roce 1985 získal zlatou medaili od Královské astronomické společnosti (RAS).

Thomas Gold zemřel na selhání srdce 22. června roku 2004 ve svých 84 letech. Krom ohromného vědeckého dědictví po sobě Thomas zanechal i manželku, čtyři dcery a šest vnoučat.

2 Zdroje

<https://www.famousscientists.org/thomas-gold/>

<https://peoplepill.com/people/thomas-gold/>